

¶ Αγτιμένος Ρόδιος, ἀπόδοσις γηραιών Θ A
Αἴλεται μέρους τοῦτο Βαβυλῶνα, ἵποιστος χρή-
ματα δέ τοι, νόμου ὅντος εἰς Βαβυλωνία πα-
λαιοῖς, δεκάτης ἐπὶ τούτοις οὐτοῖς μέρον, χρω-
μένοι δὲ ἀντὶ οὐτοῖς, τηρήσας τοὺς τε στο-
τηράπας ἀπαντας περιεσθίμοις ὄντας, καὶ
στρατιώτας, ἵνα ὀλίγοις τε περιθεσις καὶ τε-
χίτας καπτοῖς ἀλλοῖς ἄγοντας, καὶ ἴδια
διπομημονῆταις, καὶ δῶρα ποιεῖ αἰαχόμε-
να, τὸν δεκάτην ἔπειρος καὶ τὸν νόμον τὸν
πετρίφρον. πάλιν τε πορέζων ταῦθα ποδο-
τὰ δὴ τῷ στρατόπεδῳ ὄνται, ἐκάλυπτος τῷ
βουλόρρυφῳ ἀπογράφεταις ὃποσου θέλος
μίλλει δὲ τὸ ἐνιαυτὸν ὄκτω στραχμάς διπο-
μένης· αὐτὸν διπομημονῆταις περιθεσι-
δον, κο-
μίζεται τὸν πυλῶν τῷ αἰαχόμενον. διπο-
μαφέντων οὐτὶ πολλῶν αἰεραπόδων, ἵνα ὀ-
λίγον σωτελεῖν ἀργύριον. εἰ δὲ τὸ διπο-
μένον αἰεραπόδον, ἐκέλευτον τοῦ στράτου
τῆς εἰς ἣ δεῖ τὸ στρατόπεδον, αἰαστάζειν, ἢ
τὸν πυλῶν τῷ κυρίῳ διπομημονῆταις. Φοί-
λας Ολυμπίος, κατασήσας διπομημονῆταις
τὸν νομὸν τὸν Αρδεαῖτην, ἐπειδὴ περιελέν-
τες αὐτῷ οἱ νόμαιροι οἱ ἐκ τοῦ τόπου τούτου,
Ἔφαται βούλεθεν πλείω αὐτοὶ πολὺ φέ-
ρειν, τὸν δὲ διπομημονῆται τὸν γενναδεσικό-
τα παταλαξάμενον ιέξιον· ἐπειργοτοπος
αὐτοῖς, εἰ διαίσοντα σωτελεῖν ἀλλοὶ ἐ-
παγγέλλονται· φιούτων ἀνθρώποις, τὸν μὲν διπο-
μημονῆται τῷ χώραν εἴδα, τοις δέ φέρεις περφέ-
γεταις ἐκέλευτον δους αὐτοῖς ὑπετιμήσαντο.
οὐ τε οὐτὶ ὃν κετέσιτεν αἰπεμόσια ἐδόκει, ἐτ
ἐκείνοις πλείοις φέρεις διπομημονῆται, ἢ αὐτοὶ
ἴτικαν χέρματα δὲ πολλαπλάσια αὖτις ἐ-
λαύβεται. ¶ Πινδοκλῆς Αθηναῖος, Αθηναί-
οις οὐεβουλευτος τὸν μόλις βούλον τὸν ἐκ τῆς
Τυρείας παραλαμβάνειν παρὰ τῷ ἰδιω-
τῷ τῷ πόλιν, ὥστε τὸ πόλον, διστραχμον-
εῖται ταῦτα αὐτοῖς πυλῶν ἑξαδράχμαι,
οὐ τῷ πωλεῖν. ¶ Χαβερίας πληρωμάτων τε
κατετελεγμένον εἰς ἑκατὸν καὶ εἴκοσι ταῖς,
τῷ δὲ νεῶν ἑξήκοντα μόνον οὐσιοῖς χρείαις,
περιετετελεῖται τοῖς ἐπὶ τῷ ἑξήκοντα νεῶν αὐτῷ
τῷ διπομημονῆται, αὐτοῖς πλέον. οἱ δὲ, βουλό-
ρρυφοι δὴ τῷ ιδίω τῷ διπομημονῆται, εἰσκενοῦσι περιετε-
τελεῖται. ¶ Αγτιμένος τοῖς τε διπομημονῆται
παρεῖται διδοῖς τοῖς βασιλεῦς αἰαχόμενοῖς ἐκέλευτον τοῖς στράτους καὶ τὸν νόμον τὸν τοῦ Κρίστου.

¶ Antimenes Rhodius curatione ei latæ
viarum circum Babylona ab Alexandro,
pecunia copiam ita confecit. Lex erat in
Babylonie regione antiqua: Decimam pen-
di de iis quæ importarentur debere. Ea
nemo iamdudum vtebatur. At ille tēpus
obseruauit, quo aduentus satraparum om-
nium expectabatur, itemque militum, nec
nō legatorum haud paucorum, præterea
artificum accersitorum & alios adducen-
tium, quicquid priuato nomine peregrina-
rentur, quo tempore & munera multa so-
lerent afferri. Tunc igitur decimam exe-
git secundum legem quæ extabat. Rursum
laborans inopia, iussit mancipiorum, quæ
erant in castris, nomina prescripta à vo-
lentibus, quanti videretur, estimari: Et de
singulis annovno eos persoluere denarios
octo. Quod si cuius mancipium aufugisset,
precium illius restitutū iri promisit. Mul-
torum igitur mancipiorum prescriptis no-
minibus, non parum argenti conflatum
fuit. Si vero aufugisset aliquod, iussi satra-
pam, in cuius loca peruenisset, vel redu-
cendum illud in castra, vel precium do-
mino persoluendum curare. ¶ Ophellas
Corinthius, constituto procuratore pro-
uincia Arthriditidos, cum prouinciis pre-
fecti illius loci ipsum accederent, & mul-
to plura se tributuros pollicerentur, & pe-
terent ut procuratorem constitutum re-
moueret: interrogauit eos, possent ne fa-
cere promisum? Qui cum posse se affir-
marent, non ille quidem loco mouit pro-
curatorem, tributa vero, quæ estimatione
ipsi sua subiecerant, exigi iussit. Neque igi-
tur constituto abs se honorem detrahere
videbatur, neque praefectis maiora tribu-
ta imponere quam ipso constituisserint, cum
ad se multiplex pecunia perueniret.

¶ Pythocles Atheniensis, Atheniensibus
consilium dedit, ut plumbum Tyrium res-
publica à priuatis ad se recipere, eo pre-
cio quo venibat, nimis duobus denariis,
ut ciuitas deinde illud venderet, consti-
tuendo precio denariorum sex. ¶ Chabria
coactis ad naues centum viginti quantum
satis esset hominum, cum Tao non pluribus
quam sexaginta opus esset, iussit ut reli-
qui iis, qui in sexaginta nauibus essent,
duorum mensium stipendium soluerent,
aut nauigare ipsos. At hi cupientes rema-
nere apud sua, dederunt quod imperau-
erat. ¶ Antimenes ea quæ condi solebant
propter vias regias à satrapis completi iu-
bebat, secundum regionis illius legem.